

Bir Romanda İzler 20 İlkbaharda

– Ozan EFE · 18 Ekim 2012

ilkbaharda
bin dokuz yüz kırk üçte
açlık yılları
Allah kahretsin emi

açıkta olan
beş kuruşluk ekmeği
beş kuruş peynir
denk gelsin açlığına

adem babanın
yüzü domuz derisi
biraz yiyince
açıldı gözü gönlü

ellerine bak
kirli nasırlı eli
sarıldığında
sıkabilir boğazı

hemen çizince
resimde ki gördüğü
açlık gizince
dışarıda sürdüğü

bir biti bırak
günde binlerce sirke
birin öldürsen
kaşisan bit biter mi

bitler sarınca
yıkılmış adem babayı
nerede insan
öldürdüler ademi
bir

lokma
ekmektir
düşlerinde
gördüğü umut
özgürlüğü yoksa
karınca gibi olsan
taşırın kendinden iri
kuş uçtukça özgürleşirdi
gel de uç uçabilirsen hadi

özgür canlı taştan alır ekmeği
ya tutsak olanı bir lokma için
berber olmak ister izin dileği
yoksula dolanı bir lokma için

şair babasından tanıtır önce
berber olacağı konuştuğunca
müdüre söylesen danıştığınca
gidip tanıtırsan bir lokma için

öfkenden ayrıldı Tahir gibiydi
gözüne büyürdü mahir gibiydi
düş gerçek arası zahir gibiydi
söylesen yanıtı bir lokma için

kırkarak öğrendi berberliğini
makastar sevince teberliğini
makine içinden geberdiğini
görünce bitleri bir lokma için

makine dışında kan izleri var
ısırdığı yerden ateşlenir har
istese bir türlü gelir mi bahar
ozan efem yasın bir lokma için

171012denizligülcebahçe